

ВРЪЗКИ НА СЪРДЦЕТО И НА УМА.

Размишление.

Всички хора се стремятъ къмъ свобода. Всѣки иска да бжде свободенъ, но не знае, какъ да придобие свободата си. Само онзи човѣкъ може да бжде свободенъ, който знае, какъ да възприема истината. Който не може да възприема истината, той е робъ на условията. Този човѣкъ е осъденъ на вѣчни безпокойствия, на страхъ и на тревоги. За да придобие свободата си, човѣкъ трѣбва да даде пжтъ на Божественото начало въ себе си. Остане ли само съ човѣшкото, той може да се уподоби на парче изсѣхнала земя. Човѣшкото се отличава съ твърдостъ, съ кора вина. Човѣшкото е лишено отъ пластичностъ отъ пѣргавина. Божественото придава на човѣка качества, подобни на водата — подвижностъ и пѣргавина. То е носителъ на живота. Следователно, когато човѣкъ пресѣче пжтя на Божественото въ себе си, т. е. когато връзката между Бога и душата му се прекъсне, той се лишава отъ живота. Тѣй щото, погрѣшкитѣ, които хората правятъ, се дължатъ на прекъсване на връзката между Първата Причина и тѣхнитѣ души. Щомъ тази връзка се прекъсне, страданията неизбежно следватъ човѣка. Нѣкои философи